

Hissinkbeek rust uit van waterfloed

Wandelend op zoek naar de oude loop van de Hissinkbeek in het mooie landschap in de Veldhoek.

door Henk Harmsen

VELDHOEK - De Hissinkbeek staat in de Veldhoek gedeeltelijk droog. Haar functie voor de afwatering van Ruurlöse Broek en drassige omstreken is hier overgegaan op andere watergangen: Veengoot en Van Heeckerenbeek.

Op een frisse ochtend begint onze verkenning op het pad vanaf de Zelheweseweg naar boerderij De Hoeve van de familie Sieverink. Rechts ligt een houtsingel met knotelzen en meidoorn, links staat een enorme solitaire zomereik, naar schatting al van ver voor Napoleon. Pal aan de voet daarvan kruist de Hissinkbeek ons pad, om met een grote slinger uit het zicht te verdwijnen in het hakhoutbos.

Het landschap is mooi met de verspreide oude eiken in herfststoot, het grazende vee en de oude boerenplaats, alles samen met de allure van een landschapsmonument. Wandelars zijn Leo Penterman (voorheen Staatsbosbeheer), Willem Drok (provincie Gelderland), Arend Ligtenberg en André Kaminski (beiden Stichting Achterhoek weer Mooi, STAM). Op kaarten uit het midden van de negentiende eeuw is te zien dat het land hier toen nog grotendeels 'woest en ledig' was. De solitaire

■ Bij De Hoeve in de Veldhoek met de oude zomereik, pal aan de Hissinkbeek, die hier maar een klein stroompje vormt. Links Arend Ligtenberg, midden Willem Drok en rechts Leo Penterman. foto Theo Kock

taire eiken zijn daar vast getuige van geweest, gezien hun leeftijd. Over het erf van De Hoeve komen we in het gebied van Staatsbosbeheer, voorheen van Baron van Heeckeren van Huijze Ruurlo. Het wandelpad voert door een ruig hakhout-rabattenbos met merkwaardige hoogteverschillen. Verderop in het bos, bij een houten vlonder, komen we de beek weer tegen, maar hier als een grotendeels droge bedding met enkele aftakkingen, mogelijk vroeger

bedoeld om plaatselijk het overvloedige water te beheersen. Verder wandelend komen we uit bij de Boskapel. Deze is rond 1845 als buurtschooltje gebouwd en diende tot 1883 als zodanig. Het kwieke torentje, aangebracht rond 1920, herinnert aan de tijd toen het als Godshuis diende. De boswachter van de baron ging de omwonende kerkliden persoonlijk melden wanneer er een kerkdienst was. Na 2003 werd het pand verbouwd tot woning.

We volgen de Hissinkbeek verder langs de boerderij Liewestro aan de overkant van de Zelheweseweg. Het kampen- of parklandschap gaat hier, na de doorsnijding met de drukke weg, gewoon door. De kurkdroge bedding vertoont achter Liewestro nog twee bruggenhoofden, muurtjes die herinneren aan de spoorlijn die hier tot 1937 de Hissinkbeek kruiste. De normaalspoorverbinding van Doetinchem via Zelhew, Ruurlo, Neebe, Haaksbergen en Boekelo naar

Enschede Noord was deel van de Geldersch-Overijsselsche Lokaal-Spoorweg Maatschappij (GOLS).

Bij de bruggenhoofden ontmoeten we kolganzen en staartmezen. Aan de zandweg met de bekende Vriga-paaltes (*Vereeniging Rijnwielpaden in de Gelderse Achterhoek*) staat hier een gigantische beek, bestaande uit vijf stammen, tot hoog in de uitlopers voorzien van ingekerfde initialen. Ook hier liggen prachtige wandelmogelijkheden. Het zou mooi zijn, zo opperen onze wandelaars, als in dit landelijke gebied ooit

het water van een stromende Hissinkbeek dit cultuurhistorische plaatje weer compleet zou maken, waarbij de beek misschien ook als waterbuffer kan dienen. Zoals deze beek ook onder het landgoed Onstein bij Vorden nog in haar oude glorie te zien is. Bij het Waterschap Rijn en IJssel wordt herstel van die oude functie voor de Hissinkbeek als onhaalbaar ingeschat; er zouden al te drastische ingrepen voor nodig zijn.

Dit is aflevering 27 in de serie over Oost-Gelderse landschapsmonumenten.

Het zou mooi zijn als de Hissinkbeek bij de Veldhoek weer zou gaan stromen

Willem Drok en Leo Penterman